

Massakrer på kristna i Bagdad:

Syrianer ställer krav på Sveriges regering

Söndagen den 31 oktober 2010 bröt sig en grupp terrorister ur en militant al-Qaida-anknuten organisation vid namn "Den islamistiska staten Irak", in i den syrisk-katolska kyrkan Sayidat al-Nejat i Bagdad och begick en av de mest extrema och barbariska massakrerna mot kristna syrianer sedan invasionen 2003.

De höll oskyldiga gudstjänstbesökare som gisslan och öppnade eld mot dem. Massakern resulterade i minst 50 döda syrianer/assyrier och ett antal döda ur de irakiska säkerhetsstyrkor som försökte rädda gisslan.

Terroristernas budskap är klart:

deras plan är att rensa ut kristna från Irak.

Det råder ett oroväckande politiskt vacuum i Irak, och den irakiska regeringen visar en fullständig oförmåga att tillgodose säkerhet och stabilitet för syrianer.

Vi syrianer blev bestörta över denna nyhet eftersom det inte är första gången som terrorister angriper kyrkor och dödar oskyldiga kristna. Det som händer är helt oacceptabelt, människor utsätts för hot och våld, och massmedia visar allt mindre intresse för frågan. Vi är rädda för att det som nu skett kommer att fortsätta och tillta allt mer och därför ber vi staten hjälpa de utsatta kristna i hela mellanöstern, och speciellt i Irak som under den senaste tiden drabbats hårt av terrorattacker.

Samtidigt som vi starkt fördömer

massakern uppmanar vi våra politiska partier, organisationer och kyrkor att ta krafttag för att pressa den irakiska regeringen att ta sitt politiska och konstitutionella ansvar och göra vad som krävs för att skydda vårt folk och våra kyrkor. Tillsammans måste vi kräva en fristad för vårt folk på Ninevehslätten och säkra ett självstyre inom ramen för staten Irak. Bara så kan vi säkerställa stabilitet för vårt folk och göra det möjligt för våra flyktingar runt om i världen att återvända. Bara så kan vi garantera en fortsatt nationell, religiös och civiliserad tillvaro för vårt folk i sitt hemland i Irak, baserat på ömsesidig förståelse och samexistens med alla parter.

Världen talar tyst om detta. Och lika tyst talar man om att dessa kristna utgör den mest välutbildade be-

Från demonstrationen i Kungsträdgården i Stockholm söndagen den 14 november 2010. Foton: Hanna Altunkaynak

folkningsgruppen i landet. När de nu lämnar Irak så lämnar de ett tomrum efter sig, inte bara religiöst och kulturellt, utan även intellektuellt. I stället tycks man ensidigt fokusera på konflikten mellan Israel och Palestina och lämnar demokratiutvecklingen och de etniska och religiösa grupperna i Irak åt sitt öde.

Vem ska skydda de drabbade i Irak?

I hela världen – USA, Australien, Belgien, Tyskland, Holland och Sverige – har demonstrationer, konferenser och gudstjänster anordnats för att protestera.

Tuve Skånberg, riksdagsledamot (KD), talade på demonstrationen på Mynttorget den 23 oktober. Han jämförde de irakier som avvisas från Sverige med judarna som skickades till Tysklands koncentrationsläger under andra världskriget. "Det måste finnas en möjlighet att pröva ärenden snabbt och individuellt så att de får stanna", sa han.

Många irakier säger nu som Louis Climis, syrisk-katolsk kristen och vice ordförande i Irakiska Minoritetsrådet: Det var bättre förr, under Saddamtiden. Då hade vi en diktator. Nu är det tusen olika småtyraner. Då hade vi en tjuv. Nu sitter tiotusen-

tals korrupta personer på olika positioner och bevakar sina egna eller sin grupps intressen. Iraks minoriteter kläms mellan hammaren och stödet: om denna exodus fortsätter kommer den etniska rensningen snart att vara fullbordad.

Europadomstolen meddelade den 22 oktober att den tillfälligt kommer att stoppa alla avvísningar till Irak för irakier som överklagar sina fall till Europadomstolen. Det är anmärkningsvärt att Sverige ignorerar dessa krav. Det säger Thomas Hammarberg, Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter.

När judar inte längre vågar bo i Malmö reagerar vi med rätta. När romer kastas ut från Frankrike reagerar vi omedelbart. Ingen skulle stillatigande acceptera att en minoritetsgrupp försvinner från ett europeiskt land. För det är våra historiska erfarenheter allt för avskräckande. När ska FN, EU och andra demokratiska krafter reagera för kristna i Irak och hela mellanöstern?

För att Iraks framtid som land är det nödvändigt att alla minoritetsgrupper lär sig att leva tillsammans sida vid sida: syrianer/assyrier, yzider, turkmener och mandéer.

Hanna Altunkaynak
Lärare i Örebro

Bakgrund

I det landområde som Bibeln kallar "tvåflodslandet" mellan Eufrat och Tigris, på arameiska Bethnahrin, dagens Irak, levde de allra första kristna. Bara för några år sedan uppgick de till nästan en halv miljon människor benämnda syrianer eller assyrier. Deras språk, arameiska, är det äldsta talade språket i regionen.

De betraktar sydöstra Turkiet, norra Syrien, västra Iran och norra Irak som sitt traditionella hemland, men är nu skingrade över hela världen, huvudsakligen som ett resultat av förföljelse och förtryck.

För 30 år sedan utgjorde de kristna runt 20 procent av Mellanösterns befolkning. I dag är de färre än fem procent, enligt Ziya Meral vid universitetet i Cambridge.